

Egardt på rätt spår i regionfrågan

REPLIK. Det är mycket bra att landshövding Peter Egardt så tydligt markerar Uppsala-Stockholmregionens vikt (UNT Debatt 22/2). Denna region är i dag ett sammanvuxet arbets- och bostadsområde, till stor nytta inte minst för Uppsala. Kollektivtrafiken i Uppsalal-Stockholmskorridoren måste få ett lyft, och landshövdingen betonar behovet av fyra spår för järnvägstrafiken mellan Uppsala och Stockholm.

Trafikverket kom 17 februari med skrivelsen *Situationen i det svenska järnvägsnätet*, som i sin tur bygger på en konsultrapport som jag skrev om på UNT Debatt 30/1. Det är ingen ljus bild för Sverige och än mindre för Uppsala-Stockholm som framkommer i Trafikverkets skrivelse och i konsultrapporten.

Görs inga spårinvesteringar kan följden inom en tioårsperiod bli att man får köra färre tåg, sänka hastigheten eller acceptera sämre punktlighet. I Trafikverkets skrivelse nämns inte Uppsala-Stockholm annat än inom ramen för Ostkustbanan där det "i ett längre perspektiv" behövs en kapacitetsökning.

Man understryker dock att planeringen måste inledas omgående. Men som sagt gäller detta i ett ospecificerat längre perspektiv. I konsultrapporten är ett scenario att det ska tillkomma två nya spår (det vill säga totalt fyra spår) mellan Uppsala och Bergsbrunna till 2030 och två nya spår (och därmed fyra spår) till 2040 mellan Bergsbrunna och Knivsta. Först då skulle landshövdingens krav på fyra spår mellan Uppsala och Stockholm vara tillgodosedda.

Detta måste vara oacceptabelt, inte minst med tanke på en ökande pendlning. Att se fram emot färre tåg, långsammare tåg och ständiga förseningar flera decennier framöver håller inte. Ökat bussresande eller resa med egen bil kan inte få bli nödvändiga alternativ till en fungerande tågtrafik.

Trafikverket ser ett behov av åtskilliga statliga miljarder för re- och nyinvesteringar i järnvägsnätet. Förhoppningsvis kan landshövdingen med mobilisering av berörda kommuner och landsting påverka staten så att en del pengar faller över Uppsala-Stockholm och därmed bidra till att det sorgliga 30-åriga scenariot som jag nämnt inte blir verklighet.

Ingemund Hägg